

Den nya antisemitismen

AV DENIS MACSHANE

Denis MacShane, ledamot för Labour i det brittiska underhuset, ledde 2006 en parlamentarisk kommitté som belyste antisemitismen i Storbritannien. Här sammanfattar han resultaten.

Judehatet har ökat i Europa och stegrats markant söder och öster om den gamla kontinenten. Förra året ledde jag en brittisk parlamentarisk kommitté, vilken inkluderade tidigare ministrar och en partiledare, som undersökte problemet med antisemitism i Storbritannien. Ingen av oss som deltog är jude, ingen är heller aktiv i de ständigt pågående debatterna om den israelisk-palestinska konflikten.

Vår rapport visade att det inom den lilla gruppen brittisk-judiska medborgare – det finns cirka 300.000 judar i Storbritannien, av vilka ungefär en tredjedel är religiösa – finns ett mönster av rädsla. Detta är oacceptabelt i en modern demokrati. Synagogor attackeras. Judiska skolpojkar trakasseras på allmänna samfärdsmedel. Rabbiner misshandlas och knivhuggs. Brittiska judar ser det som nödvändigt att samla in miljoner för att bekosta privata säkerhetsarrangemang kring bröllop och församlingsaktiviteter. Militanta antijudiska studenter, uppeldade av islamistiskt eller vänsterextremistiskt hat, söker hindra judiska studenter på högskolor från att uttrycka sina åsikter.

En antijudisk diskurs

Än mer oroande är vad vi beskrev som en antijudisk diskurs, en stämning och en ton som uppträder så fort judar diskuteras, oavsett om det sker i medierna, på universitet, inom den liberala medieeliten eller på middagar i det fashionabla London. Att uttrycka det minsta stöd för Israel eller hävda den judiska statens rätt att existera utlöser fördömanden, till och med förakt.

Vår rapport chockade den brittiska regeringen. Tony Blair kallade oss till ett möte och uppdrog åt sina medarbetare att sprida

rapporten i regeringsdepartementen och föreslå åtgärder mot de problem vi beskrivit. Det hedrar Storbritannien att regeringen Blair formulerade ett formellt svar som drog upp nya, tuffa riktlinjer för polisen när det gäller undersökningar av antisemitiska attacker och för universiteten med syftet att förhindra att antijudiska ideologier får fäste där. Det brittiska utrikesdepartementet instruerades att protestera mot arabiska stater som tillåter antijudiska sändningar i etern.

Vi gjorde klart att det inte var kritik mot israeliska politikernas agerande rapporten kritiserade. Tvärtom noterade vi att den starkaste kritiken som riktas mot Israels politik delvis kom från israeliska universitet, journalister och politiska aktivister liksom från den judiska intellektuella eliten i många länder. [---]

Problemet är än värre i andra europeiska länder. Den polske politikern Maciej Marian Giertych publicerade, under EU-parlamentets egid, för inte länge sedan en pamflett som angrep judar. Inga åtgärder har vidtagits mot honom. Både Frankrike och Tyskland har upplevt antijudiska attacker. Vissa påståenden om judar i den litauiska pressen är för grova för att översättas.

Farlig metamorfos

Europa håller på att återuppväcka sina gamla demoner, men det finns en skillnad jämfört med tidigare. Den gamla antisemitismen och antisionismen har förvandlats till något farligare. Antisemitism är i dag en officiellt sanktionerad statsideologi och en mobiliserande och organiserande kraft för att rekrytera tusentals för ett nytt korståg – ordet används avsiktligt – med syftet att utplåna judiskhet från den region varifrån den härrör och underminera alla de humanistiska värden –

rättssäkerhet, tolerans och respekt för centrala rättigheter som yttrandefrihet – för vilka judar har kämpat under lång tid.

Irans president är det mest avskyvärda exemplet på denna nya statssanktionerade antisemitism. Men judehat utgör en integrerad beståndsdel av en ny ideologi som växer sig stark på många håll i världen, något som avspeglas hos såväl det egyptiska författarförbundet som i de ökända antijudiska artiklarna i Hamas och Hizbollahs stadgar.

En lång ideologisk kamp

Det tar alltid tid för demokratier, ofta alltför lång tid, att identifiera och konfrontera ett totalitärt hot när det framträder i ideologisk skepnad. Konservativa i mellankrigstidens Europa var ofta veka mot högerradikala ideologier därför att dessa sågs som antikommunistiska och som fiendliga till socialdemokratin. Socialister i efterkrigstidens Europa var ofta veka mot Sovjetunionen därför att kommunisterna tycktes utmana kapitalismen och imperialismen. I dag förnekas den nya universella antijudiska ideologin. Den har makt och den har räckvidd, och den tränger sig in i mottagliga opinioner i väst som inte

gillar judar eller det Israel gör för att försvara sin rätt att existera.

En motattack håller på att organiseras. Med rapporten om antisemitism har mitt eget underhus visat vägen. Europarådet, som inkluderar 47 stater och där jag sitter som brittisk representant, har påbörjat en stor undersökning av hur antisemitism kan motarbetas i Europa. EU har tagit fram ett direktiv som olagligförklarar rasism på Internet i de fall denna har sitt ursprung inom unionen.

Vi befinner oss i början av en lång intellektuell och ideologisk kamp. Den handlar inte om judar eller Israel. Den handlar om allt det som demokrater så länge slagits för: att utan rädsla kunna säga sanningen, oavsett ens religion eller politiska uppfattningar. Den nya antisemitismen hotar hela mänskligheten. Judehatarna får aldrig vinna.

Denis MacShane är ledamot för Labour i det brittiska underhuset och har tidigare varit Storbritanniens Europaminister. Artikeln – här återgiven något kortad – var ursprungligen publicerad i Washington Post, 4/9 2007. SKMA tackar Dennis MacShane för tillåtelsen att översätta och trycka hans artikel.

Rapporten "The All-Parliamentary Inquiry into Anti-Semitism" kan laddas ned på www.thepeca.org/Report.pdf